

[Svend Andersen]

nuværende beslutningstagere til andre. Balancen er nok ikke lykkedes helt ud for ministeren, men der er trods alt noget positivt i forslaget, og det er ud fra det, vi vil arbejde videre med det i udvalget.

Henning Andersen (KF):

Det konservative folkeparti er meget tilfreds med regeringens forslag, der begge drejer sig om en modernisering af lovgivningen vedrørende pensionskapitaler m.v.

Virksomhedernes sunde vækst er ikke blot et spørgsmål om omkostninger og om den øjeblikkelige kapitalforsyning. Det er også et spørgsmål om, at der på længere sigt er tilstrækkelig dansk risikovillig kapital. Det er nødvendigt, at denne kapital kan finde vej til erhvervslivet i perioder, hvor afsætningen, nye ideer eller tekniske ændringer giver baggrund for hurtig udvidelse af investeringsaktiviteten i erhvervslivet, og her tænker jeg også på det at bevare og udvide virksomheder for at få flere i beskæftigelse, og heri har vi vel alle en fælles interesse.

Det konservative folkeparti ønsker, at en væsentlig del af denne kapitaldannelse sker hos hver enkelt borger. På den måde skabes der interessefællesskab omkring virksomhederne, og den enkelte får endnu en måde at spare op på til en værdifast reserve.

Men i det moderne samfund er der også en anden opsparing, nemlig den, der foregår til pensionsformål i pengeinstitutter, i forsikringsselskaber og i pensionskasser. Også her er der tale om beløb, som den enkelte giver afkald på for at opbygge en reserve. Disse midler har hidtil i vid udstrækning været placeret i obligationer, men i disse år, da vi må satse på en kraftig udvidelse og modernisering af både små og store virksomheder, er det nødvendigt, at også disse midler i så høj grad som muligt kan ledes over i erhvervslivet, f.eks. igennem aktiekøb el.lign. Den lovgivning, vi her behandler, har til hovedmål at forbedre disse muligheder.

Det har været sagt, at forsikringsselskaber og pensionskasser skulle kunne få herredømme over virksomhederne med denne lovgivning i hånden. Det er stærkt overdrevet, eftersom loven udtrykkeligt fastslår, at de ikke må drive erhvervsvirksomhed og ikke må have bestemmende indflydelse på en virksomhed. Der er også stadig en grænse for,

hvor mange penge en enkelt kasse eller et enkelt selskab må anbringe i risikobetonede midler. Denne grænse er hævet fra 20 til 25 pct., en naturlig følge af, at midlerne i dag kan spredes langt mere end tidligere.

Der har i forbindelse med denne lovgivning været talt om fondssocialisme og om en trussel mod virksomhederne. Det må vi tilbagevise. Hvert selskab kan have op til 15 pct.s andel i et kapitalformidlingsselskab, som så igen kan eje virksomheder. Da der altså skal 4 selskaber eller kasser til at danne et flertal, og da det er forbudt for selskaber med nær tilknytning til hinanden at have mere end 15 pct. tilsammen, er der ingen fare på færde. Tværtimod vil de nye regler lukke op for, at kasser og selskaber kan anbringe penge i et sådant omfang, at staten i hvert fald ikke ud fra kapitalmangelhensyn bliver fristet til selv at sætte penge i erhvervsvirksomheder.

I Amerika og England har man langt, langt friere regler for anbringelse af pensionsmidler. Vil nogen mene, at disse lande er karakteriseret ved fondssocialisme? Jeg tror det ikke. På de moderne, åbne kapitalmarkeder med de friere regler i andre lande, også langt friere end dem, vi nu får, kan udenlandske pensionskasser rent faktisk købe los i danske virksomheder og i hvert fald teoretisk opnå herredømmet. Så er det vel kun rimeligt, at danske pensionskasser og selskaber også kan tilføre kapital og altså under forhold, hvor de ikke skal dominere den enkelte virksomhed.

Samtidig med moderniseringen af kapitalforsyningen fra forsikringsselskaber og pensionskasser sker nogle tekniske ændringer, som til dels er en følge af loven om renteaftgift. Også disse ændringer hilser vi med glæde, og vi ønsker de to lovforslag en let gang igennem folkettinget.

Svend Heiselberg (V):

Lovforslagene er en yderligere liberalisering af forsikringsvirksomhedernes muligheder for at gå ind i større investeringer i erhvervslivet. En tilskyndelse til det må være værdifuld fremfor en passiv investering i pantebreve og statsobligationer, og efterhånden som regeringens politik slår igennem, vil der være et mindre udbud af statsobligationer og en stigende interesse for investeringer i erhvervslivet.